

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 405/2021
12.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дражана Стевовића, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Дејана Грујића и адвоката Владимира Голубовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 605/18 од 09.09.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1065/20 од 18.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дражана Стевовића, адвоката Дејана Грујића и адвоката Владимира Голубовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 605/18 од 09.09.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1065/20 од 18.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К. бр. 605/18 од 09.09.2020. године, окривљени Дражан Стевовић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године у коју је урачунато време проведено на задржавању и у притвору у периоду од 27.05.2018. године до 25.02.2019. године и изречена му је мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и плати суду износ од 139.800,00 динара на име обављених вештачења, као и на име паушала износ од 20.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1065/20 од 18.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Дражана Стевовића, адвоката Дејана Грујића и пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 605/18 од 09.09.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Дражана Стевовића, адвокат Дејан Грујић и адвокат Владимир Голубовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони усвоји поднети захтев и побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду, а да се до доношења одлуке прекине извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног је неоснован.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указали су да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која се огледа у томе што се побијане пресуде заснивају на доказу, до којег се дошло кршењем одредби о законитом претресу. Наиме, по браниочевим наводима, орган преткривичног поступка није на законит начин прибавио доказ на коме се пресуде заснивају, јер је извршио претрес стана под бројем ..., а да окривљени Дражан Стевовић није држалац тог стана. Како се предметни стан није могао претресати без наредбе, и без пристанка држаоца стана, то је претрес стана извршен противно одредби члана 155. и 158. ЗКП. Браниоци су даље навели да је неспорно утврђено да је окривљени Дражан Стевовић власник и држалац стана број ..., у коме и живи, па су нејасни разлози нижестепених судова да се предметна наредба о претресању односи на стан број ... у коме окривљени не живи, нити га користи, те је претрес стана под бројем ... у улици ... незаконит и сви докази који произилазе из тог претреса не могу бити предмет вештачења, с обзиром да су произашли из незаконитог претреса.

Напред изнети наводи из поднетог захтева се не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да се наредбом судије за претходни поступак КПП. ПОВ. бр.607/18 од 26.05.2018. године наређује претресање стана и других просторија у ..., улице ..., које „користи“ Дражан Стевовић, као и насилно отварање закључаних просторија, намештаја и других ствари уколико њихов држалац није присутан и неће добровољно да их отвори или то одбија да учини присутно лице. Дакле, наредба о претресању односи се на зграду у улици ... и на све просторије чији је „корисник“ окривљени Дражан Стевовић, па су на основу овакве наредбе овлашћена службена лица полиције имала могућност да изврше претрес и више просторија у наведеној згради уколико постоје знаке да исте окривљени користи.

Претресање стана број ..., који је у власништву окривљеног и у коме окривљени живи са невенчаном супругом, обављен је на основу наредбе судије за претходни поступак, уз присуство два сведока и уз сагласност држаоца стана, па је самим тим претресање обављено у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку (члан 155. до 157. ЗКП). Приликом претресања стана број ... код окривљеног је, између осталог, пронађен и кључ од стана број ..., чији власници су по казивању окривљеног њему поверили кључ, па су самим тим оправдано припадници полиције закључили да будући да се код њега налази кључ од предметног стана, да исти и користи.

Из записника о претресању стана под бројем ... очигледно је да су истом присуствовала два сведока, а како се, са друге стране, наредба о претресању односи на све просторије предметне зграде у улици ... које окривљени користи, доказна радња претресања и овог стана је, по ставу Врховног касационог суда, законита. Наиме, наводи браниоца изнети у захтеву за заштиту законитости да је обављено претресање стана број ... незаконито, јер није постојала сагласност држалаца стана, оцењени су неоснованим, а ово стога што се члан 158. став 1. тачка 1) ЗКП односи на ситуацију када се претресање врши без наредбе суда у ком случају је потребна сагласност држаоца стана, што овде није случај, јер је претрес вршен по нареди за претресање а уз то стоји и чињеница да је код окривљеног пронађен кључ што јасно упућује на закључак да је исти корисник стана број ..., који је обухваћен наредбом за претресање.

По оцени Врховног касационог суда, обављен претрес просторија у улици ... које користи окривљени Дражан Стевовић у свему је обављен у складу са датом наредбом судије за претходи поступак, па су наводи бранилаца окривљеног да је претресање стана број 24 обављено супротно одредбама Закона о кривичном поступку и тиме учињена повреда одредбе из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одбио захтев за заштиту законитости као неоснован и одучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић